

1. 10. 2020 **Novi tednik**

Stran/Termin: 11

Naslov: Tretja izdaja Festivala Račka

Naklada: 15.000,00

Avtor: RG

Površina/Trajanje: 322,71

Rubrika/Oddaja: KULTURA

Žanr: POROČILO

Gesla: MAŠA JAZBEC

Festival Račka je minuli konec tedna doživel svojo tretjo izvedbo, letos z naslovom Radikalni odmevi teles. Osrednje dogajanje festivala predstavlja razstava več avtorjev v Galeriji Račka, festival pa so uvedli performansi v galeriji in v Celjskem domu.

Tretja izdaja Festivala Račka prihaja v času, ko je bližina teles omejena, celo nadzorovana. Stik med posamezniki se vzpostavlja na ekranu, merjenje telesnih in psihičnih zmogljivosti v okviru računalniških aplikacij. »Na eni strani smo se na račun okoliščin zadnjega leta poglobili v zapiranje v lastno intimo, v nove strategije odkrivanja zmožnosti svojega fizičnega in miselnega delovanja, na drugi strani se vedno bolj sproščeno prepuščamo sistemom, ki jih ponuja informacijsko-komunikacijska tehnologija,« je začetek festivala pospremila kustosinja **Maja Antončič** iz centra sodobne umetnosti, ki deluje v okviru Zavoda Celeia Celje.

Tokrat festival v središče postavi človeško telo, v glavnem žensko telo. Prodira v njegove biološke značilnosti, hkrati razkriva številne plasti tehnoloških in kulturoloških preoblek.

Razstava: aktivacija družbeno-političnih razmislekov

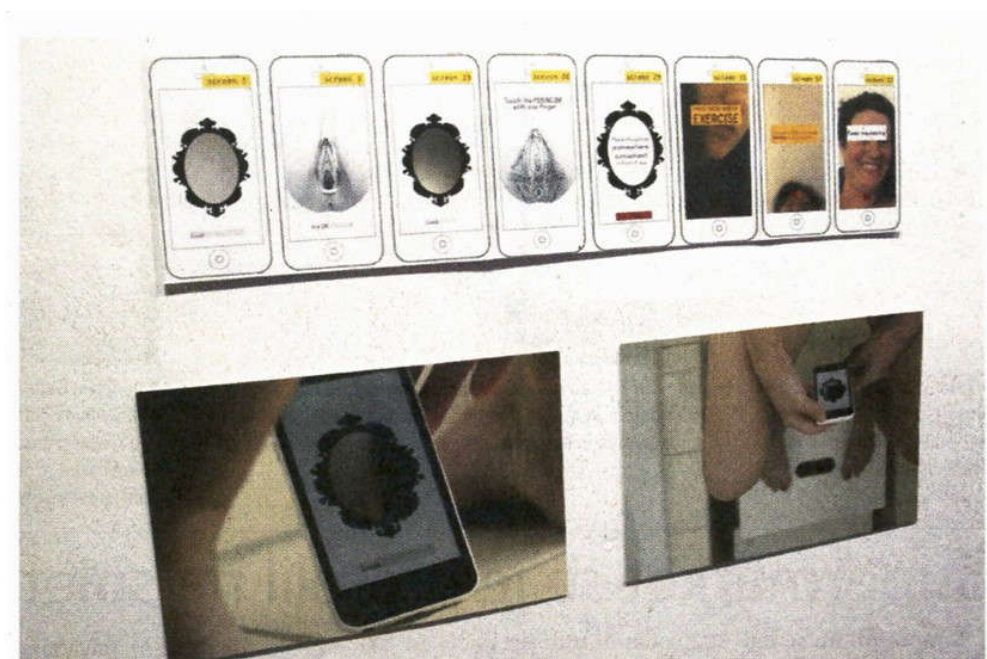
Na razstavi Festivala Račka se s svojimi deli predstavljajo umetnice, raziskovalke in oblikovalke, ki delujejo na področju večmedijskega ustvarjanja. **Maša Jazbec** predstavlja polje androidne znanosti. S projektom Interpersonal Interactions prikaže princip fizične in psihične zamenjave delov teles (rok in obraza) med osebami in androidnimi roboti. Delo Mariska Avedon prikaže nekoč globalno zelo priljubljen virtualni svet Second Life, v katerem **Sandra Sterle** vzpostavi svoj avatar – drugo identiteto – in ga prepusti v upravljanje naključnim uporabnikom na spletu ter svojim družinskim članom. V videu Bodyfraction **Uršule Berlot** in **Sunča**

ne Kuljiš abstraktne forme digitalne simulacije mikroskopskih podob snovnih telesnih delcev (koža, lasje, zobna sklenina) ustvarjajo kontemplativno imaginarno topografijo (makro, mikro ali nano dimenzij) v gibanju, podprto z intenzivno zvočno atmosfero. **Teresa Almeida** v The Bitness Project v.01 v raziskovanje anatomskega delovanja medeničnega dna vplete zmožnost sodobne mobilne aplikacije, ki odpira temo v širše družbeno polje. Prav tako je ženskim reproduktivnim organom posvečen video Sugarwalls Teardome **Tabite Rezaire**. Umetnica skozi formulacijo retro računalniške estetike, spiritualnih gest in simbolov ter nenavadno dokumentarno naracijo predstavi maternico v kontekstu zgodovinskih, bioloških in rasnih razmerij. **Maja Smrekar** se v projektu Hibridna družina poglobi v radikalno preizpraševanje ideologije heteronormativne družbe. S kompleksno raziskavo odnosa človek-žival oziroma človek-pes v več delih vzpostavlja vprašanje novih materinskih oziroma družinskih relacij. Razbijanje tabujev in feministično držo oblačenja v pisan svet ženskih delov telesa ter njegovih prikritih procesov v svoji umetniški praksi s projektom Deflowered by Lea uporablja **Lea Culetto**. Oblačenje telesa, odvisnega od nacionalno normiranih strategij v delu »Janezove sanjarije«, uporabita **Simona Semenič** in **Nada Žgank**.

Performansi: prodor v občutje telesa

V performansih, ki so uvedli tretjo izvedbo Festivala Račka, so se umetniki dotaknili vprašanja, kako se vzpostavlja in kako zveni telo, ko med performerja/performerke in gledalca/gledalke poseže stroj.

Iza Pavlina je v prvič izvedenem performansu Tehnometrije na preizkušnjo postavila obiskovalca razstave in mu ponudila v upravljanje likovni pripomoček, ki je sicer namenjen spolnim užitek, povezan z apli-

Teresa Almeida se na razstavi predstavlja s stvaritvijo The Bitness Project v.01.

kacijo na mobilni napravi. **Agnes Momirski** v svojem delu siXren raziskuje različne metode skrivnih starodavnih ritualov in ob tem uporablja zdravilno retoriko, medtem ko je estetika njene pojavnosti blizu znanstvenofantastični ikonografiji in glasbenim videospotom. Skupina ustvarjalk zvoka in analogne elektronike Kikimore je pri nastopu z napravami DIY (napravami lastne izdelave) prav tako vzpostavila pronicljivo elektronsko zvočno pokrajino in jo združila z glasovi narave. Avdiovizualni performans Ictus Cordis **Januša Aleša Luznarja** je v okviru kompleksne sinhronizacije dveh teles, senzoričnih in zvočnih naprav, ustvarjal komunikacijo med bitjem dveh src, glasbenika in plesalca. **Simona Semenič** v svojem premiernem performansu Lepa kot

slika kritično obravnava hipokrizijo domoljubja in vprašljiv odnos oblasti do slovenske sodobne umetnosti.

Razstava v Galeriji Račka bo na ogled do konca oktobra.

RG, foto: Andraž Purg - GrupA

»Na razstavi se v okviru večmedijskosti in performativnosti izriše aktivacija nekaterih nujnih družbeno-političnih razmislekov, ki odmevajo znotraj in zunaj polja sodobne umetnosti, medtem ko performansi z intenzivnimi zvočnimi in vizualnimi dražljaji želijo prodirati v gledalčevo oziroma gledalkino občutje telesa,« je vsebino festivala strnila Maja Antončič.